

Բոսս ֆնացած՝ կը խտեղէր շունչն իր լսելիին
Մաւնեմն սանող առաւելի խոյ կարկաշին.
Բնութեան փաղցրիկ ամիսներէն մէկն էր, որ
Շուշան ծաղիկ կ'ունենեմն դաշտ ու բլուր:

Հոռոպ կը խոխար, կը ֆնէր Բոսս, սեւ էր
Հօշին բոժոժը կը ֆնէր դանդաղ.
Բարձրին կ'իջնէր քարոյն վայելիք. այն ժամն էր
Ուր ջուր խրմել կ'երթան հանքաւոր առիւծներ.
Թարգմ. Ե. Ե. Գ.

Սաղապ էր Ուր, անդորր էր Եւ Երեւոյն.
Կը կիսուածն աստղերն երկնի խորքը մուր.
Նորք՝ շինք մանկիլ կը շողայ Երեւոյն
Մարկներուն մէջ. ու Հոռոպ կ'ըսէր խրմիլն՝

Անշարժ, ֆողին սակին իր այլը յաւած.
«Անկերջ ամբան ո՞ր հընձողը, ո՞ր աստուածն,
Անհո՞գ՝ զացած ասեմն՝ քողած էր մէկդի
Այդ աստղերու արջին մանկալը ոսկին»:
Վ. ՀԻԻԿՈ

ՎՈՐՍՈՒՄԸ ԺԱՄԱՆԱԿԸ

Ո՛րքան ֆիչ զորձ այնքան շաճֆի էւ շաղտնի փոխարէն.

Անուշ հոգեր կը շնչենեն օրերիս.

Սնունդ վնասին ամաւորուն կը հալածէ մեզ ստախի,
Մեզ կը քշէ, մեզ կը շափէ. ու կ'անցնի պանն օգտակար...

«Հաղը երթաւ պիտի տեսնել, վաղն, այն հիւանդն իր տան մէջ.

«Հաղը, յոն նոր քաջուած գիտն այն՝ պիտի նորին առնել ձեռք.

«Հաղը, ըսեմ պիտի, հոգիս, քե ես ֆեզ ո՛ւր կը տանիլ.

«Հաղը արդար էւ զօրաւոր պիտի ըլլաւ... ոչ այսօր»:

Այսօր, սալայն, ի՛նչ զրգանքներ, ի՛նչ երբողնաց, ի՛նչ այցներ.

Ու մեր քիչի բաժաններուն շուրջը ի՛նչպէս կը վըխտայ

Անկարելիի պարը անբողջ, ա՛խ, մախաբոյժ պարսերուն.

Այսպիս անգործ կը մնան Եւ սիրք Եւ խորհուրդն Եւ գիտն.

Ու միկն մարդիկ իրար կ'ունեն ֆաշկրտնաշով կեանքներին,

Բուն ճըշմարիտ պարսէն ըստներին մէջ կ'ըստասէ, հոն, կամֆին:

Դանիրէ

ՍԻԻԼԻ ԲԻԻԻՏՈՒ

Թրգմ. Թ. Ե. Գ.

ՍԵՐՏՈՒՆ ԺԱՄԱՆԱԿԸ

Սիրս է քարի. չեմ ցանկար ոչ մէկ անձի ոչ մէկ շարիփ.

Բայց ուրիշին մորքած եզին կ'ուզեմ շաճիլնս առնել.

Ու, հակառակ ֆաղջըր քարիս, կը փափաքիմ վերջապէս

Ու մըստիկը կ'առաջանիս արագունի ֆիչ մը ձիս:

Արդար եմ ես. ու կ'զգամ քե այլաս մ'է ինձ հաստար.

Եւ սակայն, միկն նախարարիս մը կը նեխեմ այդ մարդուն,

Կ'երթաւ քաղմիլ կոյունքին մէջ, զոր խնայասէր հայր մ'երթեմ

Է պատասխար, մեծ ջանքերով, իմ սպաւոյ զուարճանքիս:

Ուղղակի եմ. իմ ըստաւածքս չեմ պարսի ոչ ոքի.

Բայց խըս չի հացն այն որ իմ հասկերուս մէջ կը խըշշայ.

Ժամանակոյ յոյ՜ մեռնեմնով աղքատ մեծ դաշտերու:

Չիս գիտցնող այս անդադրում կոտորածին մէջ, այսպիս,

Բընութենէն երջանակուած, կը ինձամա՛կ կը ծաղիլիմ,

Ճիսղի մը տրիւնարու էւ անմեղուկ ծաղիկն պես:

Դանիրէ

ՍԻԻԼԻ ԲԻԻԻՏՈՒ

Թրգմ. Թ. Ե. Գ.

